

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

5. De filio prodigo in gratiam recepto. ibi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

uitat, vt totis præcordiorum affectibus exclamet: *Surgam, & ibo ad Patrem meum, & dicam: Pater peccaui in cælum & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnum de mercenarijs tuis.* Quanta tam immensæ Patris misericordiarum gratiæ tam ingrato gratis præstitæ debetur gratitudo, quantus amor, quantus in diuino eius seruitio feruor! His expensis eodem affectus excita, teque ad serium peccata expiandi, cauendi, & compensandi studium inflamma.

V.

De filio prodigo in gratiam recepto.

ibid.

I. **E**Xpeade in typo Patris filium prodigum redeuntem tanto amore recipientis inæstimabilem gratuitamque Dei misericordiam erga peccatorem respicientem, quem cum adhuc longè est, & in luto peccatorum suorum profundè infixus hæret, præueniente gratia ad pœnitentiam exstimulat, per agnitionem & derestationem suæ ingritudinis, efficacique propositum emédationis surgentè & reuerentem cum pio miserationis affectu expectat, tandemque per veram contritionem, sinceramque confessionem appropinquantem, & ex intimis cordis

cordis contriti & humiliati medullis
 exclamantem : *Pater peccavi in cœlum*
 & coram te, non sum dignus vocari filius
 tuus, osculo pacis excipit; brachijsque
 amoris stringit; confestimq; illi reddit
 stolam primam iustitiæ perditæ, ius
 filij ad regnum, annulū & calceamen-
 ta, seu efficacis gratiæ præsidium ad bo-
 norum operum exercitium, ad morti-
 ficationem pravorum habituum, ad
 augendū meritum & gloriæ braviū.
 Quo humilitatis, gratitudinis, amoris
 sensu peccatorem tot misericordijs
 præuentum, in misericordissimi & a-
 mantissimi Patris amplexum ruere
 oporteret, tamq; arctè eundem vicis-
 sim brachijs amoris complecti, vt in
 æternum ab eo nunquam posset diuel-
 li? Humilitas, gratitudo, amor.

¶ Nec hoc contentus pijsimus Pa-
 ter, insuper mandat vitulum saginatū
 occidi, conuiuium instrui; omnes do-
 mesticos lætari: *quia hic filius meus mor-
 tuus erat & reuixit, perierat & inuentus
 est.* En quantum gaudium in cœlo co-
 ram Angelis Dei de vno peccatore
 pœnitentiam agente! Quanta erga
 illum liberalitas æterni Patris, Filium
 suum vnigenitum in conuiuiο mysti-
 co SS. Eucharistiæ illi proponentis!

R. 7

Quany

Quanta benignitas & indulgentia maiora illi amoris signa, quam innocenti exhibentis! Affectus ijdem.

III. Expende tantum peccatoribus serio resipiscentibus à Deo exhiberi gratuitæ miserationis & dilectionis excessum, vt iusti innocentiores quodammodo ad indignationem vel inuidiam prouocari posse videantur: tametsi illi diuina iudicia reuerenter suspicientes, inscrutabili prouidentia Dei beneplacito penitus acquiescunt, illis de recepta gratia, nouisque superadditis charismatis ex charitate congratulando, suamque innocentiam conseruatam non suis meritis, sed peculiari gratiæ Dei humiliter asseribendo, seque illo amantissimi Patris promisso, *fili tu semper mecum, & omnia mea tua sunt*, abundè consolando. Est enim magnus est misericordiae diuinæ excessus toties lapsum in tot peccata à Deo erigi, & in gratiam, quâ toties indignum reddidit, misericorditer recipi: quantò tamen maior in se esse gratia iustum à lapsu, in eadem peccata, in quæ labi potuisset, gratis præseruari? ad quantam ergò tam peccator erectus, quam iustus non lapsus obligatur gratitudinem Deo referendam? ad

ad quàm tenerum eius amorem, ad quàm exactum eius obsequium? Gracitudo, amor, feruor diuini seruitij.

De Fortitudine.

De Magnanimitate.

} 37.
} 6. p. med. }
} 38.

VI.

VII.

Dominica XXIII. post Trinitatem.

23. hebd.
post
Trinit.

De Numismate census. Matth. 22.

I.

I. PHarisæi mittunt ad Christum discipulos suos cum Herodianis interrogatum, an liceat censum dare Cæsari, an non? volentes eum capere in sermone, vt si negaret dandum, Cæsaris & Præsidis indignationem incurreret; si assereret dandum, apud plebem, quæ agrè ferebat sibi libertatem adimi, & tributum ab infideli Principe imponi, gratiam perderet, sicque Messias haberi desineret. Quàm detestanda istorum hypocrisis, qui ore Domino blandiuntur, vt fraudem inducant: *Magister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo, non enim respicis perso-*

nam